

Boudewijn De Groot, Het Eiland In De Verte

Het eiland in de verte
waar ik zo menig keer
ten anker ben gekomen
beschut voor de woedende zee

Ik zie de hoge duinen
het vuur daarboven uit
ik weet daar is de haven
de luwte van de ree

Ik weet ik kan niet anders
de reis gaat eens voorbij
maar alles wordt zo donker
wat helder was voor mij

Toch lijkt het uren later
of ik de stormwind door
nog steeds verwaaide stemmen
van vroeger eiland hoor

Het eiland in de verte
waar ik beschut tegen de wind -
kom hier kom in mijn armen -
een veilige haven vind

Maar nee ik kan niet anders
ik heb de stem gehoord
o nee ik kan niet anders
de steven naar de noord

Naar waar de storm de gronden
in witte waanzin slaat
ik kan niet anders - verder -
het gaat zoals het gaat

Het eiland in de verte
waar ik zo menig keer
ten anker ben gekomen
ik kom er nimmermeer